

De Vino Caser, of de Amsterdamse pakhuis-vreugt waar in de nieuwste en hedendaagse liederen gevonden worden

bron

De Vino Caser, of de Amsterdamse pakhuis-vreugt waar in de nieuwste en hedendaagse liederen gevonden worden. d'Erve vander Putte, Amsterdam 1783 (derde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_vin002vino02_01/colofon.php

© 2013 dbnl

The logo for the Digital Library of the Netherlands (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small checkmark-like shape above its vertical stem.

De Vino Caser of de Amsterdamse pakhuis vreugt.
Waar in de Nieuwste en Hedendaagse Liedereren
gevonden worden.

Een Nieuw Lied; Op het Leven der Henrikatters.

Stem: Wat is 't een vreugt, een Jonge Meid te minnen.

1.

Wat is 't een zwier;

Van Henrikatters heeren:

Zy gaen met de Lier;

Met Apen of met Beeren'

*Zy gaene zamen hand aen hand,
Spanceeren op het Land,
Haer Gespes trand,
Ovael vierkant,
Gekomen uit Braband.*

2.

*Haer hoedjes klijn,
't Is alles uitgelesen,
't Moeten Henrikatters zijn,
En na de Moode wesen;
Kamisooltjes na de trant,
Van een El Laken ziet,
De Kleeremaker,
Dat is een Kwaker;
Hy maektse tot zijn verdriet.*

3.

*Wat ziet men Dracht,
Van Henrikatters Vrouwen,
Wat is 't een groote Pracht?
't Is waerdig te aenschouwen:
Zy hebben pas een hembt aen 't Gat,
Een hals gelijk een Kat:
Van de honger pijn,
Gelooft my vry,
Zy eeten haer half zat.*

4.

*Wat maken zy mismaekt,
Die Henrikatters Kinderen;
Tot aen de armen naekt,
En dat kan haer niet hinderen;
Wat ziet men niet een Pracht,
By menig Henrikatters Meid?
Als zy op straet,
Gaen heel paraet:
Met een knegt op haer zeid.*

5.

*Heere Kappers knegt,
 Die ziet men mee braveeren,
 Zy Schijne al niet slegt,
 Dat ziet men aen haer veeren:
 Wat is die zwier niet groot,
 't Bestaet in enkel niet,
 Gelijk men ziet. Tot elks verdriet,
 Van dat Henrikatters zoort.*

6.

*Zy gaen met vleit,
 Haer dikwils dog vermaken,
 Zoo Knegt als Meid:
 Men wil de vreugd niet staken,
 Zy leven maer in vrolijkheid,
 Dat Henrikatters goed:
 Een Flesje rood,
 Braef Wittenbrood,
 Wat is dat Leven zoet.*

7.

*In 't Groenewout,
 Kan mense veeltijds vinde,
 Al na mijn onthout:
 Yder met zijn beminde,
 Men zingt daer Liedjes heel verheugt,
 In zoete Melody,
 Haer stemmen klinken,
 En onder 't Drinken,
 Soo zijse vrolijk en bly.*

8.

*Zy zijn ook dral,
 Niet karig in 't Tracteren,
 Zy weeten by geval,
 De keel wel braef te smeren,
 Met alle zoort van Lekkerny;*

*Moet daer maer op den disch,
Ook Krakelingen,
En andere dingen:
Wat dat ook meerder is.*

Een Nieuw Lied.

Op een aengename Wys.

1.

GY die tans gaet met myn ter jagt, ha ha,
Die word dees Veld-sang toegebracht, ha ha,
Kom tred met myn het Boswaert in;
Bejaegt het Minnebeelt der min, ha ha ha ha.

2.

De Morgenstont die rose draegt, ha ha,
Is die een Iager het meest behaegt, ha ha,
Zoo word ook onse jonge Cyt:
Met regte liefden toegewyt, ha ha ha ha.

3.

Een brave Iager vreest geen kou, ha ha,
Maer treet kloekmoedig door den dou, ha ha,
Een Minnaer die opregt bemint,
Die vreest geen hagel, sneeu of wint, ha ha ha ha.

4.

Een Haes die op zyn leger wagt, ha ha,
Is by den Iager het minst geagt, ha ha,
Dus agte wy een Iuffrouw niet;
Die ons van self haer mint aenbietet, ha ha ha ha.

5.

Hoe meer een Haes sig went en keert, ha ha,
 Hoe hoger men die vangst waerdeert, ha ha,
 Hoe meer mijn Schoone my weer staet;
 Hoe hoger mijn verwinning gaet, ha ha ha ha.

6.

Kryg ik een Haes met moeite en zweet, ha ha,
 Ik agt mijn tijd dan wel besteet, ha ha,
 Ik min een Meisje vol van gloet?
 Die ik met moeite krygen moet, ha ha ha ha.

7.

Men laegt door bos en wildernis, ha ha,
 Na 't Wild dat jong en teeder is, ha ha,
 Zoo wenst ook Een te zijn Gepaert;
 Met een jong Meisje soet van aert, ha ha ha ha.

8.

Wanneer een Haes ons wert ten buit, ha ha,
 Dan maeken wy een bly geluit, ha ha,
 Zoo juijt een Minnaer als hy bly;
 Zijn Bruid als Vrou zet aen zyn zy, ha ha ha ha.

9.

Schoon ook de Nymph gebruykt haer tyt, ha ha,
 Zoo lang zy vris en Jeugdig zyt, ha ha,
 't Geboomt dat krygt zijn bladeren weer;
 Maer gy uw schoonheid nimmermeer, ha ha ha ha.

10.

Gy hebt u Strikjes uitgeset, ha ha,
 Gy vangt my soet'lijk in u Net, ha ha,
 Met u schoon Oogjes lonkt gy my;
 Gedooft dat ik u lager zy, ha ha ha ha.

Zamenspraak, Tusschen een die Deugt bemind, En een die Werelds is gesind.

Op een aerdige Wys.

1.

*Wie gaet hier soo verheugt,
Wie leid 'er aen gelegen?
Ik soek het Pad der Deugt;
Gy wandelt slegte wegen:
Wel waer uit weet gy dat?
Ik hoor 't aen u Gesang,
Als ik niet Singen mag?
Valt my de Reis te lang.*

2.

*Waer heen leid dan u Reis?
Daer gy eens hoopt te komen?
Soekt gy het Pad der Deugt,*

*Dat is alleen voor Vromen?
Ik ben soo Vroom als gy,
U daden wijsen het uit;
Ik doe gelijk ik Sing,
Veins niet, gelijk een Guit.*

3.

*Rampzalig als gy bent;
Is uit U naem te lesen,
De straf op U gelegd,
Die doen mijn Leden beven:
Waerom voor mijn gesorgt?
Door 't meedlijdent Gemoed.
't Is afgunst Huigelaer,
Dat U dit zeggen doet.*

4.

*Ben ik soo slegt vermaert?
Is dit uit my te lesen?
Niets is voor my op Aerd,
Benydens waerd te wesen.
Ik slyt gerust mijn tijd:
Ik drink Bachus druive nat,
Ik streel een Jonge Meid,
Tot ik die Vreugt ben zat.*

5.

*Weg Dronkaert als gy bent,
Quaetspreker, 't is geloogen,
De Wijn die gy bekennt,
Heeft op U veel vermoogen,
Ja tot verheugenis toe,
Helaes wat droef bescheid!
Ik Drink in het openbaer,
Gy Suipt in stilligheid.*

Een Nieuw Herders Lied.

Op een aengename Wys.

1.

*LAestmael trok ik uit het Jagen,
Op een vroege Morgenstond;
In 't Krieken van het dagen,
's Morgens als de Zon opgong:
Daer zag ik een schoone bloeme,
Staende in een volle vleer,
Soetjes reisende en opkomen,
Tot zy stonde in volle geur.*

2.

*Maer als ik daer quam wat nader,
Langs 't Kruit of groene Gras;
En my dogt ik zag wat raerder,
Dat 't een Harderinne was:
Die haer Schaepjes had verlaten;
Door de woeste Wolven wreed,
Ik begon met haer te praten,
Zy vertelde my haer leed.*

3.

*Ik zei wel zoetste Engelinne,
Is het dan alsoo geschied,
Maer doe heeft zy gaen beginne,
My te zeggen haer verdriet:
Toen ik alles had vernomen,*

*Trok ik met haer aen een zei,
En ik ben by haer gekomen,
By haer Schaepjes in de wei.*

4.

*Maer de Wolven moesten vlugten;
So dra ik met mijn Roer lei aen:
Desen maegt vol minnelusten,
Die zei Jager 't is wel gedaen,
Waer sal ik u mee belonen?
Ik en heb geen Geld of Goed,
Ach zei hy mijn Liefje schone!
Geeft my maer U Troutje soet.*

5.

*Mijne Trou sal ik U geven,
Want gy hebtse wel verdiend;
Om met U in vreed te leven,
Soetste Jager lieve Vriend:
Want hoe kan ik U behagen?
Ik ben maer een Harderin,
Gy trekt gaern dog uit Jagen,
Segt my daerom tog U zin.*

6.

*Gy sult uwe Schaepjes weiden,
Ik sal treden op de Jagt:
Hier digt by sonder verbeiden,
Schieten 't Wild daer gy na tragt:
Ik sal u Schaepjes wel bevreiden,
Voor de woeste Wolven wreed,
Ik sal u Schaepjes helpen weiden,
Daer zy bennen wel besteed.*

Vrysters-Klagt, over de Hedendaegse Moode.

Stem: Ik ben in de tyd van negen dagen.

1.

IK seg Mameer en gy moet weten,
De Mode die heeft my bescheten;
O my! den Buik wort my so dik!
Ik seg 't zyn Venus minne plagen,
Een a la Mode Kind te dragen,
Wie isser meer bedroeft als ik?

2.

Zeg Dogter wie heeft u bedrogen?
Mameer de Fielt heeft soo gelogen;
Die my gebragt heeft tot den val:
Hy kwam wat hoger als myn knietje,
En zey myn sou geen leed geschietje,
Mameer en ik Geloofdent al.

3.

Wel Dogter konje doe niet schreeuwen,
Mameer de Fielt dee my soo geeuwen,
Dat my den Aessem was belet:
Kost gy niet Krabben met u handen?
En Byten hem met uwe Tanden?
Of geven hem de aers soufflet?

4.

Mameer heeft het my niet spyten,
 Maer dat gy my dit gaet verwyten,
 Ik zeg de Mode heeft de schuld:
 Gy liet met a la mode kleren,
 My langs de straten gaen braveren,
 Mameer nu moet gy zyn geduld.

5.

Wel Dogter komt dit van de mode?
 Soo wou ik datse was verbode,
 En voorts gebannen uyt het Land:
 Komt dat van knikken en van nygen,
 Wie zou daer niet een schrik voor krygen?
 Hoe brengt gy U en my in schand.

6.

Mameer nu laet u klagten varen,
 'k Heb myn Naers gebrand met Blaren,
 En moet daer zelve zitten op:
 Myn mooye a la mode kleren,
 Die zyn nu maer verrotte Peeren,
 De mode geef ik heel de schop.

Een Nieuw Lied.

Op een aerdige Wys.

1.

WAek Susters waek, den dag gaet schyne,
 En vaek en Nagt sal gaen verdwyne:
 Ik merk alreeds den dag begint,
 Merk ik alreeds den dag begint,
 O dag van vreugde geeft ons heede!
 O dag van vreugde geeft ons heede!

2.

Geeft Vader aen ons Wensche,
 Ik sal uw een Kant vereeren;
 Ik verwagt van hem een Lint,
 Schoonste Lint dat men vind,
 Soo Schoonste Lint dat men vind,
 Soo schoon als men dat kan begeeren.

3.

Ik sal haer een Roosje brengen,
 't Is een Bloemetje dat ik min:
 Hoe een Roosje, zyn schoondere dinge,
 Hoe een Roosje, zyn schoondere dinge,
 Tra la der la tra lalder liere,
 Waek Susters waek, den dag gaet schyne.

Een Nieuw Lied.

Op een aerdige Wys.

1.

IK Wandelde alsoo laet,
 Door een Bos seer delicaet,
 Iagen Snippe en Patrys,
 'k Ben in 't Bos gegaen,
 'k Vond tusschen 't Woud met vlyd,
 Een schoon Diaen:
 Myn Roer was gespanne op die teid,
 En tot het Iagen bereid.

2.

Ik hoorde het blaffen van myn Hond,
 Ik Iager die het wel verstond?

Ik naderde en ik riep,
 Door het Bos en ik liep,
 Met een genegentheid,
 Ging ik rond zoeken,
 Ik vond een Wild op die tyd,
 Vol van minsaemheid.

3.

Een schoone maegd wierd ik gewaer,
 Die haer verborge hielt aldaer,
 Geseeten aen een kant:
 Ruste heel plaisant:
 Ik schoot een schoot met myn Roer,
 Niet verr' van haer wesen;
 Zy riep met een groot rumoer,
 't Heele Bos was in roer.

4.

Versekert my bid ik U,
 Vol van vrees ben ik nu;
 En vol verdriet vind ik my,
 Gedompelt daer by;
 Helpt my dog op de Baen,
 Van myn dorp en woning,
 Sonder u myn Heer eensaem,
 Moet ik in 't Bos slapen gaen.

5.

Mijn lief versekert zaid,
 Zei ik haer met zoetigheid,
 Ik ben een Iager vol Geest,
 Zyt voor myn niet bevrees:
 Maer eer dat ik van u gaen,
 Mijn Lief Matroone,
 Mijn Lief niet durf bestaen,
 Een soentje te ontfaen.

6.

Mijn Heer dat weiger ik u niet,

Ik sal doen soo gy myn hiet,
 Geeft myn 'er twee of dry,
 Gy hebt de keur daer by:
 Gy hebt myn in myn hert bemind,
 U dienst beweesen:
 't Is voor u een groote eer,
 Adieu mijn Liefste teer!

7.

Myn Lief geef aen myn de hand?
 U weg die leyt niet ver van kant,
 Om U te doen vermaak;
 Sloeg ik U voor de saek:
 Vind ik u schoon Kind hier in 't groen?
 Hier soo allein?
 Ik sal U bystaen met fatsoen,
 En ook voordeel doen.

Een Nieuw Lied.

Op een zeldsame Voys.

1.

ANnette wil dese Roos aenvaerden,
 Daer zy daeglyks myn hert meer streelt,
 't Is een Bloem soo klein van waerde,
 Uwe schoonheid myn fraey afbeelt.

2.

Ach mogt ik my met die vreugt vermaken!
 Wat was voor ons aengenamer pleisier?
 Als te genieten u sneeu witte kaken,
 Wyl gy my brande soet door Minne-vier.

3.

U te omhelsen is myn lust en leven,
 Gy syt de Roos die ik plukken wou:
 Kom laet ons saem in den Egt begeven,
 Om wettig te leven als Man en Vrouw.

De Zingende Schaare-Slyper.

Op een aerdige Voys.

1.

*KOmt Vrienden al te zamen,
En hoord mijn Liedje aen:
Ik hoef mijn niet te schamen,
Dat ik dit Zingen gaen:
't Is hoe dat ik Slyp Schaer en Mes,
Voor alle Menschen en Cares,
Tiereliere, Tierela,
Van Linksom, Regtsom drait mijn Steen,
Door 't roeren al van mijn Been.*

2.

*Soo lang mijn Steen kan slypen,
Soo win ik munt en Kruis;
'k En hoor geen Kinders pijpen,
Van honger in mijn huis:
Zy en hebben geen ongemak,
Te gaen al met den Bedelsak,
Tiereliere, &c.*

3.

*Ik neem het al in danke,
Dat hier komt by geval,
Al waer het maer een blanke,
Dat ik verdienen zal:
Twee Oortjes voor een roestig mes,*

*Een elszie ook een Oortjen is,
Tiereliere, &c.*

4.

*Laet de Wevers maer weven,
Tot dat zy worden flouw,
't Is veel voor die kan geven,
Twaelf stuyvers aen zijn Vrouw;
Ik winne met mijn Slyp-steen,
Dikwils op een uur alleen,
Tiereliere, &c.*

5.

*Den Smit moet lastig werken,
Geduurig aen het vier,
Hy mag hem niet versterken,
Al met een potjen Bier;
Uit Oorsaek van hun klein gewin,
Maer daer speel ik zoo dikwils in,
Tiereliere, &c.*

6.

*Den Mulder die wind veele,
Maer krygt het met zijn schep,
Den Bakker kan ook steele,
Want die houd ook een knyp:
Maer ik met mijn Slyp-steen gezeid,
Win Geld al in Regtveerdigheid,
Tiereliere, &c.*

7.

*Den Kleeremaker maekt figure,
Al voor tien stuivers daegs,
Als de Winter is voor de deure,
Dan wort hy haest gekraekt,
Den Winter en ontsien ik niet,
Mits elk my iet tot Slypen biet,
Tiereliere, &c.*

8.

*De Schoenmakers tempeesten,
Al voor een klein gewin,
Slaen op hun Pik en Leesten,
Nog hebben zy 't krollen in;
Moet ik van 't begin der week,
Met mijn wagen op de streek,
Tiereliere, &c.*

9.

*Ik weet daer nog een Schaerken,
Dat moet geslepen zijn,
By 't huis al van mijn Snaerken,
Dat is al winst voor mijn;
Dan gaen ik na huis met plaisier,
En gaen drinken een Kanne bier,
Tiereliere, &c.*

10.

*Scheeps-Timmerlieden knapen,
Uw werk dat gaet thans vink,
Door 't zwiere en weinig slapen,
Soo maekt gy menig bink;
Hoe wel ik ook wel zoen de Meid,
Soo drait mijn steen dog op zijn teid,
Tiereliere, &c.*

11.

*Huis-Timmerlien behoren,
Onder 't St Josephs Gild,
Uw werk kan veel bekoren,
Maer had gy niet gewild;
Dat gy kon het Scharesliep,,
Ik weet dat gy nooit leeg en liep,
Tiereliere, &c.*

12.

*De Metselaers dat weetje,
Die leggen veel op 't dak,*

*De Baes kykijt door een speeltje,
Maer dan krijgt Jan de zak:
Dog ik zie niemand na het Oog;
Ik ben mijn eigen Baes en Voogt,
Tiereliere, &c.*

13.

*De Drukkers losse zielen,
Die drukken al wat veel,
Het meest dat zy verdienen,
Dat drinkense door de Keel;
Want veel die dragen Lap op Lap,
Daer ik altoos ben even knap,
Tiereliere, &c.*

14.

*Chirurgijns ziet men loopen,
Te schrapen menig baerd,
Geen brood konnense koopen,
Soo ik 'er niet en waer,
Want ik moet slijpen haer mes fijn,
Lancette in 't groot en klijn,
Tiereliere, &c.*

15.

*Want dunkt u van de Dellen,
Die lijken Heeren groot,
Maer wilt de zwier niet tellen,
Het is al om 't Brood:
Zy Kappen de Dames mooi in 't Haer,
Maer 't meest fatzoen dat maekt de Schaer,
Tiereliere, &c.*

16.

*De Slagers grote bollen,
Als zy zijn in de Hal,
Het meest zy mogen dollen,
Maer dat is ook het al:
Want sleep in niet haer Messen fijn,*

*Hoe kregen zy het Beest dan klijn?
Tiereliere, &c.*

17.

*De Naeysters gaen uit naeyen,
En dat voor een klein Geld,
Te maken Jak, Cabaye,
Of anders wat ver stelt;
Dog maekte ik niet scharp de Schaer,
Zy raekte onder de Luy nooit klaer,
Tiereliere, &c.*

18.

*Ik Slyp ook wel mijn Mesje,
Al by een Lieve Meid,
Die wel houd van een klesje,
Dog maer in stilligheid;
Zy laten 't mijn ook soo graeg doen,
En doen het zagjes met fatsoen,
Tiereliere, &c.*

19.

*Diamant slypers ligte quanten,
Wat dunkt u van die lien,
Zy sliepe Diamanten,
En dat ook met een Stien,
Maer de Meid gaet met het gewin,
Daer ik mijn bien voer na mijn zin,
Tiereliere, &c.*

20.

*De Lied-Zangers die lopen,
En dat van Mart tot Mart,
Om Liedjes te Verkopen,
En schreyen als een hart;
Om klein gewin blyf in in d' Stad,
Ik roep Schaeresliep, dan win ik wat,
Tiereliere, &c.*

21.

*Ik zegge voor het Leste,
 Veel Ambachten zijn goed,
 Maer 't mijne is 't alderbeste,
 Schoon dat ik veeltijds moet:
 Slapen in Hooy en Strooy in Stal,
 'k Heb de Kost voor niemendal,
 Tierliere, &c.*

Een Amoureuus Minne-Lied.

Op een aengename Wys.

1.

WAer heen myn Ziel waer heen?
 Wat zal wat moet ik kiezen?
 Van twee moet gy 'er een verliesen,
 Twee zyn der daer myn Oog op viel:
 Twee zyn der daer myn Oog op viel:
 Ik min Philis en Climeen,
 Om haer bekoorlykheen,
 Aen wien zal ik myn overgeven?
 Want ik kan met allebei niet leven,
 Kies van de twee Meisjes maer een. bis

2.

Zal het dan Phielis zyn?
 Die myn getrouw sal minnen?
 Haer schoonheid betovert myn zinnen?
 Zy is het daer myn ziel om leid:

Ia Phielis u Gelaet,
 Climeen te boven gaet;
 Gy hebt door uwe Lonkende Oogen,
 Myn ziel tot in de Min bewogen,
 Gy zyt 't om wiens schoonheid ik quyn. bis

3.

Ach is het gesigt van Climeen?
 Dan min van kragten, Neen?
 Neen 't is hoger te agten,
 Dan zy voor Phielis zwigt;
 Climeen ik min u getrouw,
 Ik kies uw voor myn Vrouw,
 Ik sal gaen Phielis begeven,
 En ik gaen met myn Climeentje leven,
 Tot dat de Dood ons scheiden sal. bis

Een Aardig en Vermakelyk Lied, op het Minnen der Meisjes.

Op een aardige Wys.

1.

WAt is het een Vreugd,
 Een lieve Meyd te minnen,
 Voor de jonge Ieugd:
 Daer op stelt zy haer zinnen,
 Dan sal zy uw wederom,
 Met Minnen Kusjes soet,
 Uw liefdens hert,

Door min verwert;
Verrukken met der spoet.

2.

In het Saysoen,
Of in de zomer dagen;
Smorgens in 't groen,
Gaet men een kansje wagen:
Weest verblyd,
Ag soete Meyd;
Ontfangt daer op de Trouw,
 Neemt een Ring,
 O soete ding;
Gy sult wesen mijn Vrouw.

3.

Dan geeft men de Meid,
De alderliefste woorden,
Die alle minlyk vleid,
Op aerde haer bekoorden:
Hondtje lief en bekje lief,
Mijn alderliefste Meid,
 U mondtje soet,
 En Zieltje goed;
Behaegt my aller teid.

4.

Daerom Ionkmans,
Wilt my dog soo niet plagen,
Spreekt een ander aen,
Die staat in uw behagen;
't Is haest Getrouwt,
Dat lang berouwt,
Spreekt deese jonge Meid,
 Zy draegt de Roem,
 Op soo een Bloem,
Ik kies de Liever-teid.

Daerom Ionge-Luy,
 Wilt dat spel maer hanteeren,
 En u daer mee bemuy,
 Met Meisjes lief verkeeren,
 Want onse beste Levens-tyd,
 Soo haestig heene glyd,
 Weg is de vreugd,
 En soet geneugt;
 Ia alle Vrolykheid.

6.

Ik Zing u voor 't lest,
 Ik sal 't Vers besluyte,
 Vryers doetje best,
 Gaet met u Lief na buyte:
 Spreekt met de Meid,
 Op een Teid,
 Geef haer de regterhand,
 Dan nog een zoen,
 Zy werd soo groen,
 Blust dog mijn Minne-brand.

Tegen-Zang, op het Minnen der Jonge Meysjes.

Op een aengenaeme Wys.

1.

SEg eens Ionkman,

Gy spreekt soo van 't minne,
 Vertrekt en wil maer gaen,
 Ik heb' in uw geen zinne,
 U soete tael,
 Van al te mael;
 Al des Ionkmans gevly,
 Heeft men een Meyd,
 Tot min verleyd;
 't Is al bedriegery.

2.

Ey soete Susje kom,
 Wilt myn soo niet veragte,
 Uw schoone Blom,
 Die speelt in myn gedagte;
 Ryk myn uw hand,
 Mijn waerde pand,
 Een kusje van uw mond,
 Uw Lipjes rood,
 Uw Borsjes bloot;
 Maek myn Ionkhert gezond.

3.

Iongman soo gy segt,
 't Zyn al te soete woorden,
 Meent gy se opregt,
 Ik ben voor uw geboren:
 Daer is op Trouw,
 Myn hert en pand,
 Met Bloedschrift van myn hand,
 Uw soet aenschyn,
 Gy zytvoor myn:
 En blust uw Minne-brand.

4.

Gy zyt 't ook alleen,
 De schoonste op de aerde,
 Ik ben ook wel te vreen;

Wy zullen d' Trouw aenvaerde;
 Ontfang de Trouw,
 ô Waerde Vrouw!
 Neemt het uyt Liefde aen,
 Daer is myn hand,
 En Diamand:
 Myn overschoon Diaen.

5.

Wees maer verblyd,
 Wy zullen samen paren,
 Ik ben een frisse Meyd,
 Een bloem van agtien Iaren:
 Wy zullen daer,
 Worden een Paer,
 Leven in eensaemheyd,
 Weesen in vreen,
 Al met ons tveen;
 Tot dat de Dood ons scheyt.

6.

Weest nu vrolyk en bly,
 En wilt dit Feest eens vieren,
 Speelt op Schalmey,
 Laet ons te samen zwieren:
 Speeld op Klaret,
 Hobo en Trompet;
 Op Harpen en Snaer,
 Onder de Kroon,
 Singt daer een toon,
 Ter eeren van dit Paer.

7.

Op dit Prieel,
 Zal ik het Huwelyk sluyte,
 Speelt op Fiool,
 Waldhoorn en op Fluyte:
 Danst in 't rond,

En drinkt Gesund,
 Met vreugd 't Glaesje,
 Ter eeren daer,
 Van 't jonge Paer,
 Ik zing uw tot besluit.

***Een Nieuw en Fraey Lied, om op Vrienden, Gast en Bruylofts-Maelen
 en andere gelegtheden gezongen te worden.***

Stem: Van de Broederschap, &c.

1.

*Laet ons zamen Vreugd betoonen,
 Eer Wy van dees' Disch afgaen;
 En den Heer tractant belonen,
 Wyl wy zijn seer wel voldaan:
 Laet ons zamen dank betuigen,
 Door eenparig vrolijk Juigen,
 Eer Wy van dees', Disch afgaen,
 Eer Wy van dees', Disch afgaen,
 Wyl wy zijn zeer wel voldaan.*

2.

*Laet ons nu, eer wy beginnen,
 Schenken van dees' Frisse Wyn;
 Op dat wy te recht besinnen,
 Wie ons thans doet: vrolijk zijn:
 't Is hy ,laten wy eens klinken,*

*Nogmaels zijn Gesondheyt drinken;
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Wyl wy zijn seer wel voldaan.*

3.

*Dit bevestigt ons Genoegen,
Waerde Vriend; door u onthael:
Wilt u Vreugd by de onse voegen,
Op dit vrolijk Vriende-mael?
Laet u zoete maet-gezangen,
Onse Dank-stem steeds vervangen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Wyl wy zijn seer wel voldaan.*

4.

*Laet ons nu al Juichen zingen,
Eensgesint met Hert en Mond;
Vriendschap blijf dees kring omringen,
Tot de Laetste Levens stond;
Hier op nog eens Ingeschonken,
Op de Vriendschap uitgedronken,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Wyl wy zijn seer wel voldaan.*

5.

*'k Wensch uw nog eens ten besluiten,
't Heil, dat ooit gedagte denk,
Meer dan ooit mijn Tong kan uiten,
Dat ons dit de Hemel schenk,
Ey zie Onse Vriend eens wenken,
Vivat wilt eenparig Schenken
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Wyl wy zijn seer wel voldaan.*

6.

*Wel bekomt U waerde vrienden,
't Geen Gy zamen hebt gespyst;
Laet U nu ten laesten vinden,
Eer Gy van u plaets opryst:
Vult het glaesje na de Gratie,
Naer de Wet van Bonifatie,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Eer Wy van dees', Disch afgaen,
Wyl wy zyn seer braef voldaan.*

Een Nieuw Lied, op de Bruyloft van Kloris, en Roosje.

Op een aengename Wys.

1.

*GOede avond mijn lieve Joosje,
Mijn zuiker doosje,
Nu eens gekust wy zijn alleen:
Ik mag u schoonheit zoo graeg lyen,
Want al mijn Vrijen,
Dat is om u en anders geen:
Joosje mijn Troosje,
Mijn hondje mijn schat,
Ik zweer by 't bond van Lubbert-Ooms Kat,
Og! og! dat ik jou eens had, bis.*

2.

*Je wat praet die Vryer aerdig,
Want hy schijnt waerdig,*

*Een Meisje die het maer wil doen;
Ik loof hy zou my al ligt bekoren,
Na ik horen,
Want hy schijnt zoo geweldig groen:
Hy schijnt zo geestig, zo aerdig zo raer,
Ik wensch u de Bruidegom binnen 't Jaer:
Og! Og! mijn gesuikerde Vaer. bis.*

3.

*Wel mijn alderliefste Bruidje,
Mijn zoete guidje:
Daer is mijn hand ontfangt mijn trouw,
Dan zoo zweer ik dat je zult wesen,
Mijn uitgelesen;
Mijn eigen zelven, ja mijn Vrouw:
Maer zegt het wat haestig en maekt my niet bang,
Dan zing ik van vreugde een vrolijk gesang,
Maer og! og! je wagt my zo lang. bis.*

4.

*'t Is wel ik zal het mijn Besje vragen,
Na uw behagen:
En kom dan morgen om bescheyt,
Dan zal ik het jou gaen verhalen,
En ook vertalen:
Wat dat mijn Besje heeft gezeyt,
Maer ik zorg zy is 'er niet gesint;
Want praet ik van Trouwen,
Dan zegt zy mijn Kind;
Og! og! ziet wat je begint. bis.*

5.

*'t Is wel mijn alderliefste bekje,
Mijn malle Gekje:
Gaen by jou Besje met fatsoen,
Ziet dat gy haer Oude zinnen,
Dan kunt winnen:
En zegt wat dat jou staet te doen,*

*Dan word ik de Bruidegom,
 En gy word de Bruyd:
 Haeld de Notaris;
 Die het Huiwelijk sluyd,
 Og! og! mijn Vrijen is uyt.*

Een Nieuw Mey-Lied.

Stem: Soo het begint.

1.

DE Winter is voor by gestreken,
 De Somer die staet voor de deur,
 Die ons soo lieffelyk komt queken,
 Van Bloempjes also soet van geur:
 De warme dagen die komen aen,
 Komt laet ons zien hoe Veld en Bloeme staen,
 Die heerlyk open gaen.

2.

De Mey toont ons de beste Dagen,
 Van Bloemen, Kruiden en van Gras,
 Hy doet uytlopen na Gods behagen,
 Het Wonder al, van Gods gewas:
 Waer door al d' Vogels met een soete tael,
 Zingen tierelieren, maer de Nagtegael,
 Verciert het allemael.

Af-Scheyt Lied, gedaan van een korperaal in Surinamen; hebbende een stryd tegen de Dood over zyn Leven.

Op een aengename Wys.

1.

O! Hemel ik bespeur!
 Dat ik niet meer kan leven,
 De dood staet voor myn deur,
 Wilt myn dog Pardon geven:
 Myn Levens-loop is uyt,
 Waer mee heb ik 't verbruyt.

2.

Moet dan een Muziekant?
 In 't bloeijen van zyn Leven?
 Al sterven hier in 't Land?
 ô Dood! wilt mijn dog sparen!
 En laet my Leven hier,
 In vreugden en Playsier.

3.

Bent gy een Muziekant?
 Die heb ik ook van noden?
 Ik koom als Afgesant,
 Gy moet na 't Ryk der doden:

Gy moet terstond met myn,
Hier helpt geen Medicyn.

4.

Moet dan een Krygsman stout?
Een meester der Zoldaten;
Ruim twintig Iaren oud;
De Weereld al verlaten?
ô Dood! verschoont myn dog!
En laet myn Leven nog.

5.

Neen ik verschoon u niet;
Ik weet van geen Zoldaten,
Gy moet nam myn Gebiet;
De Weereld al verlaten:
Al bent gy een Korporael,
Ik vrees geen Vuur nog Stael.

6.

Wel moet ik dan van kant?
Daer ik in 't kort kan hopen,
De plaets al van een Serjand,
Dit staet al voor myn open,
Dus bid ik u soo zeer,
Pardon voor desen keer.

7.

Ik weet van geen Pardon;
Daer is by God genaden:
Al waert gy een Baron;
Ik agt geen Kaskenaden:
Gy moet met myn in het Graf,
En van de Weereld af.

8.

Wel Dood in ben soo Ionk!
Wat heb ik dog misdreeven?
Wat helpt myn staet of pronk?
Als ik niet meer kan Leeven?

Gy weet dat ik omtrent,
Stond op advancement,

9.

Bent gy so assurand?
En praet van avanceren?
Neen, neen gy moet van kant,
Trekt uyt u schone Kleeren,
Legt af u Zydgeweer,
Gy zyt geen Krygsman meer.

10.

ô Hemel! wat een smert,
De Dood komt myn al nader,
Dat voel ik aen myn hert:
Schryft het dog aen myn Vader,
Schryft dog na het Hesseland,
Een vliegende Courand.

11.

Zorgt daer in 't minst niet voor,
Hier is u regte Haven;
Hier legt een Gansen-Choor,
Van uwe staet begraven:
Daerom begeeft u maer,
Al op den doden-Baer.

12.

Komt Doctor komt gezwind,
Doet my een ader open:
Eer myn de Dood verslint,
Misschien is nog te hoopen,
Dat ik het Leven hou,
Komt dog en helpt myn gou.

13.

Voort, voort de Tyd mankeert,
Hier helpt geen Aderlaten,
Daer is al gecommandeert,
Een gansch Platon Zoldaten:

Die zullen u voor af,
Drie Salvoos doen in 't Graf.

14.

Ach! ach! is 't al soo laet?
Dat ik in 't Graf sal wonen?
Dat men de laesten eer,
Sal doen aen my betonen:
Moet ik dan met geweld?
Naer het Americaense Veld.

15.

Adieu dan Americanen!
Ik ga na het Ryk der doden,
Concert of Opera:
Is hier niet meer van noden,
Of andere vrolykheyt,
Ik word in 't Graf geleyt.

16.

Adieu dan al te saem!
Gy Iuffrouws en gy Heeren;
Daer ik soo aengenaem,
Plagt meede te verkeren:
Kies maer nu tot U deel,
Een ander uyt het Kasteel.

17.

Adieu myn Cammeraets!
Nu moet ik van u treden,
Wilt op u goed Zoldaets,
Myn nu ter aerd besteden:
Terwyl nu mijn Persoon,
Moet van het Bataljoon.

18.

Daer is myn Zyd-geweer,
Myn Rotting en myn Kleeren,
Ik kan nu dog niet meer,
Zoldaten excerseren:

Draegt myn maer als een Lijk,
Naer 't eeuwig doden rijk.

19.

Weg Weerelt, weg van my!
Ik gaen myn nu begeven,
Als uit een Slaverny:
En na het eeuwig Leven:
Daer vind ik abundant,
Het ryke Vaderland.

20.

Hier leid een Korperael?
Van Twee-en-twintig Iaren,
Een Meester van de Bael,
Door Muziek ryk ervaren:
Geboren uyt Hesseland,
Hier leid een Muziekant.

Een Nieuw Lied, op de Zaag-Moolenaers.

Stem: Van 't Kuipertje.

1.

*VRienden luistert altemael;
Wat ik u zal gaen zinge,
Van de Zaegmoolenaers hier ter stee,
Hoe zy weten haer Molen te dwinge;
Maer het kruyen al naer de wind,
Daer zy groot behagen in vind,*

*Saegmolenaers hier ter stee,
Houd je Molentje op zijn ree.*

2.

*'s Morgens vroeg gaen wy aen de gang,
Soo haest het begint te waijen,
Dan legge wy ons Zeiltjes by een,
Laten ons Molentje vaerdig draijen;
Dan strijke wy ons Balkje op de stee,
Wy drinke een lekker kopje Thee:
Saegmolenaers spant jou zage maer regt,
En doet jou werk met overleg.*

3.

*Verloopte dan weer eens een zaeg,
Sa dan een steekhoudje in de hande,
Dat zy dan tusschen de zage doen,
Dat zy het houd niet zage te schande,
Of zy hale haer zage wat uit:
Zy zinge een deuntje tot besluit,
Vriende luistert en hoort het aen,
Hoe 't met de Saegmoolnaers moet gaen.*

4.

*En is dan een schootje by,
Wilt het dan maer spoedig versteken,
Op dat gy onverhindert zy:
En dat het Hout schielijk mag breken;
Soo doene wy met de handboom,
Sa Molenaer en zijt 'er niet Loom:
Molenaer zet 'er jou Balkje vast,
Voor 't zagen van een war of quast.*

5.

*En is 'er dan een gangetje of,
Wilt dan jou Plankjes vry uit schieten,
En leiter jou sleedje, sleedje te rug:
Saegmoolnaers laet het jou niet verdriete,
En dan punte zy de Sage wat aen,*

*Dat die beter door het hout zou gaen;
Sjouwertje doet 'er u Plankjes weg,
Dat gy so ter deeg op stapel leg.*

6.

*Steekt de wind dan helder op,
Wilt dan half Zeil of hooglijn gaen zwigte,
Soo als gy dat maer goed keurt:
Of hoe dat de wind moog rigte,
Of men legt de Zeilen langs de Roe,
Molenaer weest 't zwigte niet moe,
Molenaer hael op jou vang,
Dat d' Molen weer gaet aen de gang.*

7.

*Sjouwer die Planken moete weg,
Wilt 't Zaegsel uit de ramen,
Lossen op dat gy zonder stoot,
't Mag verrigten na betamen,
En zet ter een bennetje op de kant,
En boent 'er dan ter deeg of het zand,
En kort 'er dan of het blok seer kloek,
't Is een Sesthalf in de Molenaer zijn broek.*

8.

*Vrienden Luistert altemael,
Hoe de Sagemoolnaers gromme,
Als zy in de Molens zijn,
Zy hore haer zagjes op spykers beromme,
En dan rukke zy af de pael,
En zy gromme als half mal,
Zy hakke, zy hakke de Spijkers 'er uit,
En zegge het werk is dog verbruit.*

9.

*Hebbe wy dan een stille dag,
Dan moeten wy Hout of Saegsel laye:
Want wy hebben altijd de vragt,
De Molenaers wete haer Knegts te draye:*

*Dan met het een en dan met het aer,
 O die Molenaers zyn zoo raer;
 Gy Molenaers vlyt 'er jou zaegjes ter deeg;
 Dat je eens rusten kont tegen de weeg.*

Een Nieuw Lied, Uyt het Fransch vertaeld.

Stem: Wyl gy het gebied.

1.

*Wat is 't heerlijk al onder deez' groene Bomen,
 Ach! mogt 'k mijn Lief nu eens tot mijn zien komen,
 Dan zou mijn hert vol van angst en schrik,
 Singen een Lied, in 't Bosje heugelik.*

2.

*Ja mogt ik mijn alderliefste ziel eens vinden,
 Hier onder dese bladerende Linden:
 Wat zou mijn hert,
 Vol minnelust verwert:
 Al drukkent en kussent vermindere in smert.*

3.

*Daer ginder zien ik iets, dat zal ik onderzoeken:
 Wie is 'er zoo stout, en durft zig verkloeken?*

*Om myn te nadren in dit stille Wout?
Het gelykt myn Lief, die my hier klaer beschout.*

4.

*O ja zy is 't wis, nu zal ik haer begroete,
En met haer myn lusten nu gaen boete;
Het eerste datse krygt, is voor een Kus myn Fluit,
Al speelend en queelend, schied ik myn lusten uit.*

5.

*Soo hertje Lief, nu zyt gy voldaan door myn gesangen,
Nu eens gerust, gy hebt alreeds ontvangen:
Wagt Liefje, tot dat ik weder ben voorzien;
Dan zal ik myn gunst, uw wederom aanbien.*

Een Nieuw Lied.

Op een zeldsame Voys.

1.

*L'Ubee quam myn te minnen,
Met uw verlof myn Heer?
Hy speelde in myn zinen,
Anders vroeg hy nooit meer,
Soo minde de een den andere,
Wy Kindere jonk en teer:*

Wy minde so malkandere,
Met u verlof myn Heer.

2.

Toen ik verloor myn Moeder
Doe waer ik maer een Kint;
Lubee waer myn behoeder,
En myn eenigste Vrind:
Niemant quam na ons hore,
Ik had geen Vrienden meer,
Ik waer een arme slore,
Met U verlof myn Heer.

3.

Niemant quam ons versagte,
In 't midden van ons leet;
Ons eenige gedagte,
Ons samen hulpe deet:
Op dese plaets wy quame,
Wy vesten ons hier neer,
Behelpe ons te same,
Met U verlof myn Heer.

4.

Wel schoonste Kind geboren,
Hebt gy geen Vrienden meer?
Hebt gy het al verloren?
Soo kiest een magtig Heer:
Op dese Plaets te minne,
Soo zyt gy myn wel waert?
O schoonste Herderinne!
Weest om Lubee niet vervaert.

5.

Wilt myn verexcuseeren,
Ik ben onder u gebiet,
Ik ben een arme slore,
En ik verstaen dat niet:
Lubee die doet myn minnen;

Met U verlof mijn Heer,
Hy speelde in myn zinnen,
Anders vraeg ik niet meer.

6.

U lieffelyke reden,
Hebbe myn hert doorwond;
Ik wil myn aen u besteden,
O slore op dese stond:
In een Koets zult gy reiden,
Gekleed in Goud en Stof;
Gy doet myn Ziel verbleiden,
Vraeg myn om geen verlof.

7.

Diogenes doet myn leeren,
Die agt geen grote schat:
Hy dee hem selfs verneeren,
En hy woonde in een Vat:
Dees' Les heb ik onthouwen,
Men spreekt tot zyner eer;
'k Zal Lubee nooit verlaten,
Met U verlof mijn Heer.

8.

Ziet liefde doet ons leven,
Wat is 'er beter staet?
Wie kan ons meerder geven?
Als Liefde in der daet?
Dit doet ons saem vermaken,
Wy Leven lief en teer,
Geen onrust kan ons raken,
Met u verlof myn Heer.

9.

Laet Wangunst maer vry praten,
Wy agten zulken niet;
Liefdeloosheyt wy haten,
Wy roemen in verdriet:

In Liefde saem te leven,
 Is alleen myn begeer;
 Geen staet soo hoog verheven,
 Met U verlot myn Heer.

Een Lied en droevig Verhaal, van de Gruwelyke wreede Moord, 't welke te Rotterdam is gedaen, hoe den eenen Broeder den andere heeft vermoord, en de Vrouw van den vermoorde ook een steek heeft gekregen; en heeft dus zynen Broeder vermoord, om dat hy wou scheiden van een Persoon, daer hy Questie meede hadde gekregen.

Stem: ô Holland schoon! &c.

1.

*O Hemel! wat een naer gerugt?
 Men onlangs alhier hoorden:
 Door lust des Satans bose vrugt,
 In hun, die dees bekoorden;
 Men heeft tot een verwondering!
 Gehoort hoe het aldaer toe ging,
 Dees vreesselyke Moorde,
 Die men nu heden hoorde.*

2.

*Hoe den eene Broer den andere ziet;
 Seer schrikkelyk ging vermoorde,
 Men schrikt als men leest in dit Lied:*

*Hoe de een den aer doorboorde;
Soo als hier klaerlyk wort vermeldt,
Soo was het bitterlyk gestelt,
Hy had veel Doode wonden,
In zijn Lighaem in 't ronde.*

3.

*De Oorsaek waerom 't is geschied,
Dat zal ik U verhalen;
Want hy geen Questie heeft gehad,
Met zijn Broer zonder falen:
Maer met een andere Persoon,
Wie yst niet van dit boos vertoon?
Des Menschen hert moet breken,
Van zulken gruwel Teken.*

4.

*Op Sondag morgen het wiert dag,
Quam die Moord openbaren,
En dat het yders Oogen zag,
Van dese Gruwel mare:
Men openbaerde voor 't Gerigt,
Dan zou de Rigter het gesigt,
Vertonen op 't Schavotte,
Om arm en been te knotte.*

5.

*Zijn Broer die lag daer in zijn bloed,
Te wentelen en te stromen;
De Vrouw die wou haer scheid met spoed,
Heeft ook een Wond bekomen:
Men weet daer ook voor gewis,
Drie kinders nog van d' vermoorde is,
Een Mensch zijn hert zou breeke,
Om aen zijn Broer te wreeke.*

6.

*De Broer die koos het hase-pad,
Maer waer en welke treden,*

*Weet niemant of het ook bevat,
 Wat weg hy is gelegeede:
 De Hemel maekt dees dade regt,
 Dat hun het stout Geweten zegt,
 Dit zal hem altoos knagen,
 Zijn Gruwel al zijn dagen.*

7.

*'t Vervloekte fyt was ysselijk,
 Voor al die 't quam beschouwen;
 En elk had deernis met het lyk!
 Wie moet er niet voor Grouwen:
 Wat komt een mensch al over, Niet?
 Al rampen, hart-wee en verdriet,
 Dat God komt toe te laten,
 In alderhande Staten.*

8.

*Spiegelt U alle wie gy zijt,
 Aen dese Moordenare;
 Bewaert U leven met veel vlijt,
 En wilt Uw wandel paren:
 Na Godes heilig Bybel woord,
 So raekt gy binnen 's Levens poort,
 En wagt U voor die zaken,
 Dat God en menschen wraken.*

Vermakelyke klugt, van een bedurven Huys-houwen, van een Jonkman die drie dagen Getrouwt was geweest, het welk hem wel een Jaer rouwde.

Op een aerdige Wys.

1.

KOmt vrienden hier in 't ronde,
Ik sal u wat nieuws verkonde,
Hoe dat het my al gaet,
In den Huwelyken staet:
Och vrienden lief ik ben Getrouwt,
Maer och hoe my dat nu al rouwt,
Wat ongelukkige Dag,
Doe 'k myn VROUTJE eerstmael sag.

2.

Doen ik haer het eerste vryde,
Zy scheen my te verblyde;
Ik dagt wel in myn zin,
Och wat schoonder Engelin?
Zy noemde myn haer soete Lief,
'k Schreef haer soo menige Minne-brief;
Ik dagt wel op dit pas,
Datse myn lieve Liefste was.

3.

Dog zy heeft my bedrogen,
Ia soo verblind myn Oogen;

Ik was pas drie dagen Getrouwt,
 Of 't had my een Iaer gerouwt,
 Dog zy is fraey van persoon,
 Een Vrouws persoon seer net en schoon,
 Wiens weerga 'er niet en is,
 Hoort na myn beschryvenis.

4.

Zy heeft twee kromme beenen,
 En een hooge rug met eenen:
 Een paer Borsjes so rond als een plank,
 Zy ruikt als een beer van stank:
 Zy heeft de Franse tydverdryf,
 Haer Lighaem staet van schurfheyt styf,
 Zy stinkt van Zwavel maet,
 Puur of je na 't secreet toegaet.

5.

Zy kan niet Lappen of Naejen,
 Niet spelde-werken of braejen;
 Het wasschen is haer verdriet,
 Koken nog smoken kanse ook niet;
 Maer dat bevind ik alle daeg,
 Een luxe Vrouw is nu myn plaeg,
 Als men so is gepaert,
 Is 't als Hel al op dees aerd.

6.

Oorlof gy longmans koene,
 Die garen likken en soene;
 Wagt u dog voor zulken trouw,
 Dat gy daer na de kop niet klouw?
 Want sommige Meisjes gaen 'er so net,
 Met Linten en strikken fraey beset,
 Maer als zy hebben een Man,
 Dan weten zy schier nergens van.

Het Hedendaegse Beloop der Wereld, hoe dat 'er veele onbegryplijk aen de Kost komen.

Op een Lieffelyke Wys.

*Aardig werd de Kost gewonnen,
Hier in onze Amstelstad,
Alles word hier uit verzonnen,
De een doet dit, de ander dat,
Want al zijn het slegte tijden;
Niemant moet hier armoed leyden;
Schoon als is de Stad vry groot,
Yeder komt dog aen zijn Brood.*

*2. Alle die geen Ambagt weten,
Spelen Beunaes agter de hand,
Zoo word groot en klyn beschetten,
't Is de mode van het Land,
Dan zijnder Heere Maekelare,
Veeltijds doen in Cruniers ware,
Maekelaers van Roggebroom,
Zoo van dertig in een Lood.*

*3. Men kan ook Aenspreker wezen,
Als men geen Affaire kan,
Als men schrijven kan en Lezen,
Dan is men een deftig man,
Ja dan wort men ook versleeten,
By de geen die het niet weeten,
Voor een Heer van hooge staet,*

Schoon de Zak geen munt en slaet.

4. *Men kan ook Makelaer gaan speele,
Als men wezen zou in noot,
't Is dog beter dat als steelen,
Zoo te komen aen zijn broot,
Of als oppassers by de dieren,
Die snagts in het Speelhuis zwieren:
Dan wint men de Kost met vlyd;
En besteed in Vrolijkheid.*

5. *Hoerewaerde en Waerdinnen,
Zijn hier in de Hoogste graet,
Schoon zy gelt met schoppen winnen:
Als het wel met de neering gaet,
Al de Hoeren zijn haer Slaven,
Die voor hun het Gelt ontgraven,
Zoo dat zy van het Hoere zweet,
Zwierig kunne gaen gekleet.*

6. *Als een Hoer verdiend drie Gulden,
't Is een kroon voor de Waerdin,
En zoo houdze haer Gat vol schulde,
En de Waert heeft groot gewin,
Maer als hy haer moet geld verschiete:
Dan komt hy vast te genieten;
Voor drie Gulden een Ducaet:
En zoo houd hy zijne staet.*

7. *Wat ziet men veel snolle lopen:
Op de Kruisbaen 's Avons laet,
Om een Zesthalf of twee te slopen;
Van de een of andere Maet,
Die zy voor een keer geryven,
Alles kan men niet beschryven,
Hier of daer maer met 'er rug,
Op een stoep of onder een brug.*

8. *Gekamerde Nymphjes vind m' vele.*

*Gelt verzoet den Arrebeyd,
Daerom 't haer ook niet ken schele,
Wie of by haer neder leyt,
Al is het een halve gare,
Altijd kunne zy 't klare,
Vind m' by den bloed maer gelt;
Zijn gebreeken men niet telt.*

*9. Zielverkopers zijn der mede,
Die den Mensch om kopen gaen,
Lijde en dan zoo besteede,
Dat ze moete na de baen,
Eer ze eens te regte weete;
Waer ze neder zijn gezeete,
Of in wat voor Land zy zijn,
Onthouw deze Les van mijn.*

*10. Verkoopt liever al u pande,
Of zyt gy daer van ontbloot,
Werk de Nagels van uw hande,
En wind zoo met eere uw Brood,
Dan zult gy op al u wegen,
Ondervinde rijke Zeegen,
Want het baet uw geld en goed,
Als het u ziele nadeel doet.*

Vreugde-Bazuyn, over de Standvastigheyt der Liefde, aen een Herderin.

Stem: Jonge jeugt der minnen.

*Als de Nagt-gordynen,
Aen ons quam verschynen,*

Nam ik het roer in de hand;
 De Hondekens plaisant,
 Deden het wild verdwynen:
 Langs kanten en hagen,
 Quam ik snel te Iagen:
 Maer ik vond stil stand
 Aen een waterkant!
 Daer ik Diana vand.

2. Langs een klaer Fonteine:
 Vond ik alleyne,
 Een zoete Herderin,
 Speelen soet van min,
 By haer Schaepjes gemeene,
 In deese wellusten,
 Quam ik wat te rusten,
 Want de helder Zon,
 Haren loop begon,
 En myn Ionkhertje won.

3. 'k Liet myn honden rusten,
 Op dees groene kusten,
 En met groot ootmoet,
 Heb ik haer gegroet,
 Het was haer wil en lusten;
 Al de Vogelen zongen,
 En de Schaepjes sprongen;
 In het leugdig kruyt,
 Door het zoet geluyt;
 Een yder paerd zyn Bruyd.

4. Za Iagers gepresen,
 Wel hoe kan dit wesen?
 Dat gy zoo op het Land,
 Iaegt na een Warand?
 Zegt my dog eens midt desen,
 Iaegt gy wilde zwynen?

Hasen of Konynen?

Zegt my wat het is,

Snippen of Patrys?

'k Schenk u die Bloem tot prys;

5. Dat ik u mogt genieten,

Op de schone bloemen;

Die zoo staen in fleur,

Aengenaem in geur;

Van de Maegd eigendommen,

O liefde vol waerden;

Wild de min aenvaerden,

Uwen glans zal gaen,

Hoger als een Indiaen;

Die ook groots wonder staen.

6. Uyt myn Eigendommen,

Nooit geen bloemen kommen?

Flora dag en Nagt,

Houd een goede wagt;

Daer op wil ik roemen,

Want de reukbaer Planten;

Ziet men 't allen kanten,

Verliesen hun kragt;

Alsze zyn gebragt:

Onder Iagers magt.

7. Pronkbeeld der Maegden,

Apollo behaegden;

Zilvia zyn Bruyt,

Door zyn vast besluit?

Die haer jonkhert naer jaegde,

Laet de liefde stralen,

In u herte dalen;

En ontfang myn min,

Liefste Herderin;

Door het soet begin.

8. Nooit en zal myn zinnen,
 Een Iager minnen,
 't Is te wankelbaer;
 Vertrek vry minnaer,
 Voegende in 't beginnen;
 Als de Vogelen zingen,
 Zy den tak op springen,
 En veranderen ziet?
 Zingen menig Lied,
 Tot smert en zwaer verdriet.

9. Myn zult g' wesen,
 Gy kunt myn genesen,
 Staet in myn hert geplant,
 Als een Diamant;
 ô Maget gepresen!
 'k Zal uw schaepjes leyden,
 Door de groene weyden,
 Speelen op de fluit,
 Maken soet geluit,
 Al in het jeugdig kruyt.

10. Myn hert moet beginnen,
 Uwe liefde winnen,
 Soo gy spreekt opregt?
 Het geene gy segt?
 Gy zult overwinnen,
 Door uw lieflyk schieten,
 Zult gy my genieten,
 Door u Lood en kruyt,
 En het vast besluit,
 Hebt gy myn tot Bruyt.

11. Dat Mars laet ontvonken,
 En het musquet ronken,
 Op ons Bruylofts-Feest,
 Elk verheugd van Geest,

En dan Hoezee gedronken,
 Komt Daphne wilt Cieren,
 Vlegt u Laurieren,
 Dat de Herders al,
 Maken bly geschal,
 Door het Aerdsche dal.
 12. Musikanten wilt ontwekken,
 Na het velt toe trekken,
 Speelt op Bas, Fiool en Fluyt;
 Maekt een soet geluyt,
 Wilt u snaren trekken,
 Dat dees jonge leugde,
 Ionkheyt aen leert,
 Nooit u min verkeert,
 Zoo word g' u lief weert.

Een Nieuw Lied.

Op een aengename Voys.

*EEn Kuypertje vol jaloerse pyn,
 Vreyde een Meisje jong van jaren ,
 En hy dagte jaer Man te zyn,
 Maer hy kon haer niet behagen,
 Hy was een vreyer na haer wil,
 Vreyde het Meisje in het stil,
 Kuypertje kuypertje goede gezet,
 Werkt en maekt jou kuypje wel.*

*Eens in de grond' van eene kuyp,
 Sat daer een vreyer vol van minnen;
 Terwijl dat d' Aer stond op de sluys;
 Trad deze Gryzaert de winkel binne,
 Door de zoete min volmaekt,
 Het voorwerp van de minnespraek,
 Kuipertje Kuipertje goede Gezel:
 Werkt en maekt jou kuypje wel.*

*Kuypertje heeft geen agterdogt,
 Hy werkt altoos even spoedig!
 Maer ziet terwyl dat hy wrogt,
 Van zyn Hand niet minder moedig!
 En op zijn lieve Vrijsters hand,
 Geeft hy een Soen tot minne pand:
 Kuypertje Kuypertje goede gezel,
 Werkt en maekt jou kuypje wel.*

*d' Een is verslonde door zijn brand,
 En wel te vrede van beginne,
 Niet vernoegt met een hand,
 Tragt om nog wat meer te winnen:
 En tegens het Oor van de oude pry:
 Gaf hy haer nog een Soen of dry,
 Kuypertje Kuypertje goede gezel,
 Werkt en maekt jou kuypje wel.*

Moffe-Tegenzang op de Amsterdammers.

Op een aerdige Voys.

*HOe verandert zyn de tyden,
 Nu of over hondert jaer:*

Het Kind veragt zyn eigen Vaer?
 Want zyn oorspronk nam, Uit moffe stam;
 Wiens Vader kwam in Amsteldam,
 En zoo veragt zyn eigen geslagt,
 Want meest het Amsteldams gebroet,
 Nam zyn begin uit Mofe bloed?
 Zoo datze hun eygen of komst laken,
 En klyneeren zonder schyn!
 De stam daer zy uitgesproten zyn:
 't Is Mof Voorwaer, maer Amstelaer,
 Bezieet uw Vaer.

2. Ziet uw Moeder hier beneven,
 Die uw laefde voor de dorst,
 Als gy zoog aen haer moffe borst,
 Zoo dat gy zyt, in uwe tyd,
 Gevoet van die gy nu verwyet,
 En uw geslagt, alzo veragt;
 Daerom schelt op geen moffe meer;
 Want gy ontsteelt uw Ouders eer,
 Zoo laet hoogmoet en eerzugt varen,
 En verwyet ook niet tot uwe smaet,
 Daer zelf uw stam van zwanger gaet,
 Laet schempen daer, beziet uw Vaer,
 Zyn afkomst maer.

3. Heb gedult Uitlandsche Burgers,
 En stoort uw aen geen haet;
 Die uw beschimpt, Spruyt uit uw Staet,
 Die uw veragt, om uw geslagt,
 Is zelfs van moffe voorgebragt,
 En uitgebriet, van moffe bloet.
 Zy diene met de Pauw gepaert,
 Het trotsse dier leeft op de Aerd,
 Vol pragt en hoogmoed opgeblasen;
 Maer als het zyne pote ziet,

Is gantsch zyn hovaerdy te niet,
 Zoo Amstelaer, beziet ook maer,
 Uw poten naer.

Een Nieuw Herders Lied.

Op een aengename Voys.

Schoone Bruynette uw stuurse gemoet,
 Dat doet 'er myn hert, bersten van smert,
 Schoonste uitgelesen,
 Die ik zoo lange tyd:
 Om uw zoet wesen,
 Bemind heb zoete Meid,
 Met vlyt Godin!
 Moet ik derve uw min,
 Gy doet myn jeugdig jonkhert weerstand aen,
 Dat doet my maken een droevig misbaer.
 2. Klein Cupidoetje gy hebt my tot spyt verleyd,
 Dese Maegt daer myn jonkhert na jaegt,
 En dat ik hier, Zie met een ander Minnaer,
 Dat doet my maken een droevig misbaer!
 Het overdenken valt my zoo hart,
 Van pyn en smart, Gy doet barsten myn hart,
 Gy doet myn roepen by dag en by nagt:
 Ach had ik nooit op minne gedagt!
 3. En nu laet zy my in een droevig getreur,
 Want nu sluyt zy my buiten haer deur,
 Moet ik haer verlaten, Wat zal my geschien;
 Wat kan 't my baten, Zoo van haer te vlien;

Kom Floratje, kom vlegt nu een krans,
 Van bloemen en kruyt, hier in dese dans,
 Kom nu Godinne, speel op snaer en fluit,
 Kom laet ons zingen, voor Bruidegom en Briut.

Een Nieuw Lied,

OP DE LEYDSCHÉ DRAGONDEERS.

Op een aengenamen Wys.

1.

*V*Rydags kwamen zy in den Haeg,
*W*aerde Dragonders van Leyden,
*V*rydags kwamen zy in den klaeg,
*W*aren de Haegse Meisjes zoo graeg;
*O*m dat zy kreegen veranderingen,
*W*ant de garde die was te gemeen,
*S*witzerlandes daer kon gy 'er niet by,
*N*og Liever een Leidze Dragonder op zy...
*N*og Liever een Leidze dragonder op zy.

2.

's Avons staen zy in de deur,
*M*et een Leidze Dragonder te praten,
's Avons staen zy in de deur,
*S*us, sus, sus, mijn Moeder komt veur,
*W*ant die zou mijn daer over bekijven,
*E*n die zou het ook niet toestaen,
*E*n die zou het ook niet toestaen,

*Dat ik met een Leidze dragonder zou ga..en,
Dat ik met een Leidze dragonder zou gaen.*

3.

*'s Avonds gane wy over de straet,
Met een Leidze dragonder te praten,
's Avonds gane wy over de straet,
Met een Leidze dragonder en praet,
En wy spreken niet als van vrijen,
En gestadig al van de min,
Dan zijn ook de Meisjes zoo bly,
Als zy maer spreken van vry....ery,
Als zy maer spreken van vryery.*

4.

*Mijn Ouders beletten my niet de trouw,
Zy belette my niet te vrijen,
Mijn Ouders belette my niet de trouw;
Want mijn Moeder is zelfs een Vrouw,
Maer Dogtertje alsje dan wilt vrijen,
Neemt 'er dan een frisse Hagenaeer,
Dan hebje ook een goede man,
Dieje zoo lekkertjes zoenen ka....n,
Dieje zoo lekdertjes zoenen kan.*

5.

*De Hagenaeers die spanne de Kroon,
Die durve komen by nagten op straten,
De Hagenaeers die spanne de kroon,
Dat durft geen Leidze dragonder doen,
Die moeten in haer holletje blyven,
Zy mogen niet komen by nagt op straet,
Zy mogen niet komen by nagt op straet,
Aldaer de ronde Patroelje uit ga....at,
Aldaer de ronde Patroelje uit gaet.*

6.

De Haegsche Nymphjes zijn niet te vreen,

*Voor datze daer hebben ieder een,
 De Haegsche Nymphjes zijn niet te vreen,
 Voor datze daer hebben ieder een,
 En dan gaen zy weer na Leiden,
 En laten de Meisjes in het verdriet;
 En laten de Meisjes in het verdriet,
 Hy en dat is 'er wel meer geschi...ed.
 Hy en dat is 'er wel meer geschied.*

Een Nieuw Lied.

Stem: Van de Zoldaet.

1.
 VRiende wilt dit Lied aenhoore;
 Wat ik uw verhaele zal,
 Ik zal het uw stelle te voore,
 Luistert na dit raer geval;
 Al van twee Liefjes wilt verstaen,
 Die zyn aen de zwier gegaen.
 2. Hy was een Oorlogs bol wilt wete,
 En zy was een Sy winster klaer,
 Ziet haer naem is myn vergeeten:
 En de zyne ook voorwaer,
 Hoort hoe dat zy 's Avonds laet,
 Ginge zwiere over straet.
 3. 't Eene speelhuis uit in 't ander,
 En zy spronge daer op 't bed,

Daer legge zy al by malkander,
 Hy sliep by dat mooy portret:
 Doen kreeg hy daer zoon raere gril,
 Hy wou speele hokke bil.

4. Haer Wange zyn in gevalle,
 Dat komt al door het Bagchus nat,
 In haer Mont heeft zy geen tande,
 Het is zo, ja ik weet niet wat,
 Zy is zo schoon en blank van vel:
 Zy leek Galatea wel.

5. Dan zit zy dat hippelsootje,
 Al met haer liefje op haer zy,
 Hy geeft haer zo menig stootje;
 En dan is zy ook zo bly,
 Dan zeit zy liefje stoot maer toe;
 Ik ben 't hokke nog niet moe.

6. Zy is zo wel gemaekt van leede;
 Zy heeft zo aengename mont,
 Haer tronie is zo net besneede?
 Zy lykt geheel van poppestront,
 En zy zet wat agter uit,
 Is dat niet een schoone Bruid.

7. Vaer wel ô schoonste van de aerde,
 Vaer wel gy die myn teer bemint,
 Gy zyt myn schoonste blom vol waerde,
 Ik heb u lange tyd bemind,
 Nog een zoentje voor 't lest,
 Want dat smaekt het alderbest.

***Een zeer Vermakelyk Lied, van mijn Heer de Baron van Alberning, en
Mevrouw de Fransche Madame Sleepkous.***

Op een aengename Wys.

*Wat hovaerdy en pragt,
Ziet men onder het Vrouw geslagt,
Wat nieuwe mode en zwier,
Van zoo menig venus dier,
Zy gaen over straet,
Als een Juffrouw van staet,
Heel netjes gepalleert,
En het haertje gevriseert.*

*2. Menig lykt wel een grim,
Schoon zy is een Moffin,
Musjes schoon van glans,
Op zijn Engels of Frans,
Neusdoeken geborduurt,
En het aenschijn gebouluurt,
En met montjes geblanket,
Met moesjes opgezet.*

*3. En door de morsery,
Brengen zy haer in de ly,
Menig onnosel bloed,*

Die 't gelag betalen moet:
 Een goude ketting om den hals:
 Maer de drommel die is vals;
 Fyn Oorlietten in het Oor;
 Draegt menig slegte sloor:
 4. Ringen van Diamant;
 Dragen zy aen haer hant:
 Maer als men daer op let:
 Zy zijn slegts maer ingezet:
 Van fyn geslepen glas,
 't Is bedrog al den bras,
 Een Citzen Jak en Rok:
 Die zoo breed staet als een klok.
 5. Waer in zy draeyen hun gat:
 Als zy maer gaen door de Stad,
 Komt een Jonkman hun te gemoet:
 Die hun dan eens groet:
 Zy neigen dan gelijk,
 Dat 't hembt sleept door den slyk,
 De Oogen van zoo een Venus dier:
 Branden door minnevier:
 6. Kousjes rood of wit,
 Dat byzonder netjes zit,
 Muyltjes van gedrukt Leer;
 Met witte hakken met begeer;
 Het is van buiten bont:
 Maer van ondere Stront,
 Menig pronkt door de Stad,
 Zy hebbe zomtjids geen hembt aen 't gat.
 7. Menig Meyd doet wat zy kan:
 Om te krijgen een Man,
 Maer zoo zy zijn getrouwt:
 Het hun zomtjids dan berout,
 Want dese Juffrouw mooy:

*Slaept op een Bed van strooy,
 Wat dunkt u van zoo'n arm dier?
 Is dog echter na de zwier.
 8. Luisen gelooft mijn,
 Daer zomtjids meer zijn;
 Als duiten in de Kas,
 Weg met zulken kalen Tas;
 't Is beter een frisse Boerin,
 Daer is nog voordeel in;
 Maer zoo een kale neet,
 Is verdriet ook niet een beet.*

Een nieuw Lied, gemaakt op 't stelen van een Vyzel uit een Apothekers winkel.

Op een aengenaeme Wys.

*1.
 MYn Vyzel is Gestolen,
 Daer ik by Nagt in stamp;
 Mijn Vyzel is Gestolen,
 De Dief blijft nooit verholen,
 ô Noodlot wat een ramp!*

*2.
 Den Dief dat is een Snyer,
 Ik kan hem wonder wel;
 Den Dief dat is een Snyer,
 Maekt hy mijn Vyzel wer,
 Haelt hem de Schout ligt snel.*

3.

*Wat mag die Vent dog schele?
Hoe durft hy dat bestaen?
Wat mag die Vent dog schele?
Noemt hy 't Vyzel stele,
Zy is met hem gegaen.*

4.

*Dien Vyzel die had Beenen,
Noemt hy dat na de kunst:
Dien Vyzel die had Beenen,
En scheen my wel te meenen,
Betoonde my haer gunst.*

5.

*Wel Dief had gy door listen,
Het stuk niet aengeleit;
Wel Dief had gy door listen,
Eer ik mijn Vyzel miste,
Ik was hem nu niet queyt.*

6.

*Wel 'k heb hem niet Gestole,
Ik heb hem maer geleent;
Ik zal daer wat in Stampe,
En lossen zoo mijn dampe,
Soo heb ik het gemeent.*

7.

*Wilt doch u toorn stille,
En stellen u gerust;
Gy zult hem weder krijgen,
Wilt soo lang stille zwijgen,
Tot dat ik aen u hust.*

8.

*Daerom zijt maer te vreden,
En schikt u na dees tijd;
't Stampen in eige Beker,
Is voor u wel soo seker;*

Voor my een groot verwyf.

9.

Maer wilt ook dan op passe,
 Dat gy wat beter Let,
 En laet u niet verrasse,
 Want die op Vyzels vlasse,
 Die brengen u in 't Net.

Een Nieuw Lied, van een Vrouwelyke Matroos.

Op een aerdige Voys.

1.

VRiende kom luistert na dit Lied,
 Wat 'er in Kort weer is geschiet, bis.
 Van een Meisje van twintig Jaren,
 Die gesint was om te gaen paren:
 Om dat haer Liefje was Kapityn,
 Soo wou zy een Matroosje zijn. bis.

2.

Het was in de Stad van Amsterdam,
 Daer zy by een Ziel-verkoper quam, bis.
 Daer nam zy dienst voor zeven Jaren,
 En zy vreesde geen gevaren,
 Om te gaen Klimmen al in de Mast,
 Te maken de Zeilen en Touwen vast. bis.

3.

Zy ging met haer kist na Boord,

Soo als een goed Matroos behoord: bis.
En zy waren in Zee gaen varen,
Eenige mylen op de baren,
Doen heeft haer het Weer verrast,
Zy moest klimmen al in de mast. bis.

4.

Maer door het Stormen en quaet weer,
Soo gingen de Zeilen al heen en weer; bis.
En toe was zy in gevaren,
Want zy kon het niet meer klaren:
En zy trapte op het Kardiel,
Datse van boven neder viel. bis.

5.

Aenstonds sprak de Kapityn,
Als dat zy moest gepriegelt zijn, bis.
Zy wierd gebonden al aen de Mast,
De handen en voeten beide vast:
En daer moest zy blijven staen,
Tot een Quartier-Meester haer zou slaen. bis.

6.

Aenstonds riep zy Heer Kaptein,
Mag ik jou spreken een woordje alleen, bis.
Zy zei myn Heer en sla myn niet,
Want ik ben u Liefje gelyk gy ziet,
Aenstonds wierd zy Los gedaen,
En met een kusje haer zoet ontfaen. bis.

7.

Oorlof Meisjes wie gy zyt,
Die van een Jonkman wort gevryt, bis.
Wort een Matroosje goe Soldaet;
Dat gy u Liefje dog nooit en verlaet,
Want er dit scheepje quam aen de Wal,
Soo was 'er een Jong Matroosje al. bis.

Een Nieuw Lied van de Moffen.

Op een aengename Wys.

1.

WAt ziet men hedendaegs floreren,
 Als het komt van Niet tot Yet;
 Dat goed dat kent zyn selve niet,
 Want door hun dragt,
 En Burger pragt:
 Zyn zy in Venesoen gebragt,
 Gelyk men ziet, Soo geschiet;
 Komt Niet tot Yet 't is gewis,
 Dat Yet zyn eigen Baes niet is.

2.

De Tyd schynt hem te zyn vergeten,
 't Is gelyk het Spreekwoord leert,
 Wanneer een Mof met een mensch verkeert:
 Hy wort myn Heer,
 Doet hem dog eer;
 Kan h' niemand meer.

3.

Op een Strovis aengedreven,
 Uyt een mager schrael Quartier,
 Zy maken hier, Soo grooten zwier;
 En voeren een trein,
 Buyten gemein,
 Een Burger agte zy veel te klein:
 Gelyk men ziet, Soo geschiet.

4.

Maer ging men eens na dat vet Land,
 Daer hen de Nood heeft uitgeband;
 Dan zou men dikmaels ondervinden,
 Dat zy zyn van een groot Geslagt,
 Met Karnemelk groot gebragt:
 Schoon zy in schijn,
 Als Heeren zyn:
 Haer afkomst is maer klyn.

5.

Komen zy in de Stad getreden,
 ô Hoe zy verwondert staen!
 Wat zien zy dan de huizen aen:
 Dat doet haer goed,
 ô Gands bloed;
 't Is hier daer men wesen moet,
 Gelyk men ziet, Soo geschiet:
 Hoort maer na dit bediet.

6.

In Amsterdam die schoone Stad,
 Draeijen zy in hun Moffen gat,
 En na korten tyd geleden:
 Ziet dan eens die groene Ziel:
 Op zyn Hoed een goude kriel,
 Zeer fraey geboord,
 Als dat behoort:
 Dat Moffen zwoort.

7.

't Fortuyn dient voor de Vreemdelingen,
 Soo als men alle daegen ziet:
 Maer gunst is voor een ander niet:
 't Wort geestimeerd,
 Dat maer floreerd,
 Schoon haer 't verstand 't Geld mankeert,
 Gelyk men ziet, Soo geschiet:

Als nu vermeld dit Lied.

8.

Zy zyn nauwelyks in de Stad,
Of zyn myn Heer dog sonder schat,
Ia onkundig in alle saken;
Maer na verloop van een korte tyd,
Als zy haer Moffen aerd zyn quyt,
Zy zyn myn Heer,
Houd hem vry-eer,
Ken nu byna niemant meer.

9.

Veel Meyden en Kamenieren,
Die zyn nauwelijks in de Stad,
Zy hebben nau Rok of Hembd aen 't gat,
Maer na een Iaer,
Word men gewaer;
Dat zy haer luffrouws volgen naer,
Gelyk men ziet, Soo geschied:
En u vermeld dit Lied.

10.

Zy gaene aenstonds by myn Heer,
Een halve Reijer voor yder keer,
Dan kunnen zy wel Modens dragen,
Zy worden Ryk,
Door soon Praktyk:
Als zy haer domme aerd zyn quyt,
Schoon zy in schijn,
Iuffrouwen zyn;
Haer af komst die is klijn.

Een Nieuw Bloem Lied.

Op een aerdige Wys.

1.

Ik stel mijn hier ten toon,
 Myn Winkel met Bloemen schoon,
 Gy kond Dames en Heeren,
 Kiesen na uw begeeren:
 Gy kond hier vinden by mijn,
 Alle goed en zuper rijn;
 Ook van Liefhebbers,
 De Zaden ook daer by.

2.

Koop Bloem bollen schoon,
 Ik zet se hier ten toon,
 Koopt se uyt Liefhebbery,
 Met de Glazen ook daer by:
 Een Roosje seer soet van geur,
 Staet in zyn vollen fleur,
 Met zyn volle knopen,
 Wilt dog iets van mijn koopen.

3.

Een Tulp in der daed,
 Staet hier voor een Cieraed,
 Sjonklelies de Anjelier,
 Die ruikt men met pleisier:
 Koopt Bloem bollen schoon,
 Ik zet se hier ten toon,

Koopt se uyt Liefhebbery,
Met de Glazen ook daer by.

4.

Ura van Persika klijn,
Ook Nageltakken rij:
Leely, Oranje-bloessem schoon,
Ook de mooye Zonne-blom;
Van Nockels en de Afferca,
Ook de dubbelde Hane-kam,
Riedjes en stokjes net,
Daerje de Blomme by vast zet.

5.

Koopt Bloem bollen schoon,
Ik zetse hier ten toon,
Koopt se uit Liefhebbery,
Met de Glazen ook daer by:
Hier hebt gy nu alles gesien,
Wie Koopt wat van U lien?
Bloem, Zaden wit en rood,
Bloem en bollen klijn en groot.

6.

Voor een Cyviele prys,
Om dat ik niet meer eys:
Ik sluyt haest mijn Deur,
En blyf u Serviteur:
Een Bloem gebruiken by dag,
By Nagt heeft die geen kragt,
Pielo soo is zijn Naem,
En hoort dit Wonder aen.

7.

Wilt gy iets gebruiken,
Ik sluyt nu haest myn luiken,
Ik sluyt myn Raemtjes digt,
Soo gy ziet is mijn pligt:
Daerom wilt u voordeel doen?

Koop van my met goed fatsoen;
Ik Verkoop myn Bloemen uyt,
En maek hier een besluit.

Een Nieuw Lied, van Rosinette.

Op een aerdige Wys.

1.

*MEysje laet ons, wyl wy beiden;
In der Bomen schaduw gaen,
Eens besien der Lente-Tyden,
Want de Somer die komt aen:
Wilt u Oogjes speelen leiden,
Door deez' aengename Laen.*

2.

*Denk hoe ras de Lente-dagen,
In de Somer zijn verkeert;
Die de Herfst ons voor komt dragen,
Wiens vertrek ons weder leerd,
Hoe de kragt der Winter Vlagen,
Al de Spruitjes overheerd.*

3.

*Wilt U dit ten voorbeeld zetten;
Ik bemin U, min ook My:
Eer gy U liefde voelt beletten,
Door een strenger Jaer-geety:
Kies U Lente, Rozinette,
Want U Somer is naby.*

Regt ofte Justitie, dat 'er op Zaterdag den 4 April is gedaen, binnen Amsterdam aen J: F: G., dewelke over een haestige Doodsteek aen A: S: H. is onthalst, een stigtelijk Lied voor alle Menschen te Leesen.

Stem : ô Holland schoon, &c.

1.

*AG wat een Droevig naer geval!
Komt men nu weer te hooren:
Hoe dat de Satan overal,
Die menschen gaet bekooren,
Hy gaet rond om ons dag en Nagt:
Tot hy ons heeft ten Val gebragt,
En zoekt zoo door zijn Liegen,
De menschen te bedriegen.*

2.

*Hy leid ons Strikk' aen alle kant,
Waer meed' hy ons wil vangen;
't Brengt menig mensch in schimp en schand,
Soo gaet men quade gangen:
Hy maekt ons wijs, geschiet 't niet?
Breekt Godes Beeld, maekt het 't niet,
't Welk dog is verboden,
Al in de Tien Geboden.*

3.

*Die liefde werkt zomtijd geen goed,
Als die in haet verandert:*

*Men stort dikmaels onnosel bloed,
Met onbesonne handen:
De Regter, Regt na Gods gebod,
Wie bloed vergiet, vergoten word;
Gelijk men vind beschreven,
In het Bijbel-woord verheven.*

4.

*Die overtreed des Heeren Wet,
Gelijk hier is gebleken:
Hoe een Persoon met boos opset,
Zijn Liefste ging doorsteken:
Hy nam een Mes met 'er spoed,
Stak haer ter neer op staende voet,
Dat zy is Dood gebleven,
Al op die plaets verheven.*

5.

*Door Duivels list heel opstinaet,
Ging hy Gods Beeld dus schende,
Waerom hy sterven moet Eylaes!
Mogt God zig tot hem wende:
Dat hy tot in zijn laeste Nood,
Berouw gaf van zijn Sonde groot,
Dat hy dog mogt bemerken,
Gods groote wonder werken.*

6.

*Den Heere geve een wakent Oog!
Wilt dit Lied wel onthouwen;
Send u Gebeden dog omhoog,
Gy Mannen ende Vrouwen:
Bid dog voor hem, en voor ons al;
Dat gy die nu nog staet, niet Val,
Dit zy U aenbevolen,
Dan zult gy nimmer dolen.*

7.

Maer ziet hoe God het heeft gevoegt,

*En hy zig nog Bekeeren,
 Zijn Geest die was in hem bedroeft,
 Hy wend zig tot den Heere:
 En riep mijn Zaligmaker goed,
 Verlost mijn door U dierbaer bloed,
 Wilt mijn misdaed vergeven,
 Dat ik voor U mag leven.*

8.

*Gy verwerpt dog niet 't gebroken hert;
 Dat met Ootmoedig Tranen,
 Zig voor U voetbank nederwerpt,
 En aenroept Uwen Naeme:
 Gy vergaf de Sonde van Magdaleen,
 Toe zy aen Uwe voeten ween,
 Met Tranen vol benouwen,
 Gy hielp haer uit de rouwe.*

9.

*Gy vergaeft wel Manasses quaet,
 Toen hy zig tot U wende;
 En had berouw van zijne daet,
 Doe hy zijn Schuld bekende:
 Verhoogde Gy hem weer uit 't Sand,
 En bragt hem in den regte stand,
 Soo doet nog Heere heeden:
 Die Uwen Naem aenbeeden.*

10.

*David een Man na Godes hert,
 Die heeft zig ook misgange,
 Al in een Sonde zwaer en hart,
 Daer na was zijn verlange:
 Om te smeken tot God den Heer,
 Hy quam in Schuld ter aerde neer;
 Stelde den Heer aen zijn believe,
 Wat aen hem zou geschiede.*

11. *Mijn Uurglas is nu haest ten end!
 Mijn Sandloper verstreken,
 Ik smeeek den Heere om 't zalig end,
 Mijn hert begint te breken:
 Ik buig mijn knien nu voor 't zwaert,
 Mijn Lighaem is maer stof en aerd;
 Waer van het is genomen,
 Daer sal het weer toe komen.*

12.

*Spiegelt u Menschen al gelijk,
 En wilt mijn val onthouwen,
 Soo wel arm als dan Ryk,
 Steld op God u betrouwen:
 Vreest God en ook de Magestraet,
 Dat gy u niet te buiten gaet,
 Want zy zijn Gods dienaren,
 Die Stad en Land bewaren.*

13.

*Omstanders die dit hoort in 't rond,
 Wilt dese Les onthouwen,
 Gelooft dog niet dat yder Mond,
 U in 't Oor komt brouwen,
 Want God die alle herten kent,
 Weet alles van 't Begin tot end;
 Geeft hem alleen de glorie,
 Houd dit in 't Herts-Memorie.*

14.

*Hier mee neemt mijn Pen een end,
 Die is stomp, Ik vermoeit t' schryven;
 God Troost de zijne in haer elend,
 Hy wil haer Toevlugt blyven,
 En Troosten in haer droevig Lot,
 Hy is haer Vader, Heer en God;
 Verterktse al te zamen,
 Hier op zoo zeg ik Amen.*

De Lofzang van Damons Bruid.

Stem: So het begint.

1.

Hoe soet geluyt,
Van snaer en fluyt?

Tot Lof van Damons schoone Bruyt;
Wiens byzyn niet dan vreugde geeft,
Soo dat een ziel gelukkig leeft,
Die van haer gunste heeft.

2.

Het dartel Wigt,
Lost schigt op schigt,

Uyt haren mond ende Gesigt:
Ik kan in dit verliefde Uur,
De smerte van haer minnevuur,
Niet uytstaen door Natuur.

3.

ô Aerds Godin!
U soete min;

Bekoort natuur zyn ziel en zin:
U Lente is met uw held're glans,
En 't Reukwerk van u Lauwer-Krans,
Verquikt mijn harte thans.

4.

ô Minne vreugt!
Die ons verheugt;

Uw eerd en dient de viere Ieugt:
Als gy u Harte open sluyt,
Dan tred de Ieugt met lofzang uyt,
Tot lof van Damons Bruyd.

Een Nieuw Lied, Of Tegen-Zang van de schoone Nanette.

Op een aerdige Wys.

1.

DE schoonheyd van myn ziels vriendin,
De glans van myn Nanette;
Doet myn hert van Liefde blaken:
Daer ik eeuwig na moet haken,
Na het voorwerp van myn min...bis.

2.

Haer heldere stem haer lieffelyk sier,
Haer stralende Oogjes in schitterend vier:
Haer Oogjes stort in myn teder hert,
Een onuitspreekbaer droeve smert;
Alle dagen Uur op Uur...bis.

3.

Myn ziel verteert in hare gloed,
Als ik haer hand mag raken:
Wilt myn smerte niet vermeeren,
In haer boesem niet verteeren,
ô Dat doet myn Ziel soo goed...bis.

4.

ô Flonkerster die my doorwond,
Houd op van meer te blaken:
Wilt myn smerte niet vermeeren,

In uw boesem niet verteren;
Maer bemind myn weer so goed...bis.

5.

Ach waerde wat een droef geluyt,
Hoor ik nu tot myn komen?
Moet ik dan van droefheyt sterven?
Kan ik dan geen Troost verwerven?
Van een die ik teer bemin...bis.

6.

Wat hoor ik daer voor lieflykheyt?
Wie komt myn Ziel soo storen?
Is 't Nanette na 't verklaren?
Of den Echo myn vervaren?
Roept nog eens ik ben te vree...bis.

7.

Wel aen daer is myn hert en hand,
Wilt uw met myn verbinden;
Laet ons in den Echt vergaren,
En ons Ziel te samen paren;
Ons twee Herten zynen een...bis.

8.

Wilt nu dan op Trompetten blasen,
Op dit heerlyk Huwelyks-Feest:
Van een Maegd van Vyftien jaren,
Die nu op dit Feest sal Paren,
Ia met Lubee haren vriend...bis

9.

Kom Herders flegt een Bloemen-krans,
Van Mirthen en Lauwrieren:
Wiltse op 't hoofd gaen setten,
Van die schoone Bruyd Nanette;
En op Lubee haren vriend...bis.

Een Nieuw Lied.***Stem: Van 't Kuipertje.***

1.

*DOnkere kuilen, Nagt spelonken,
Eenzaem Bos vol angst en smert;
Wyl ik Venus minne-vonken;
Smoren moet in mijn Jeugdig hert:
Ach mijn Cloris ziels-vrindinne,
Waerom weigert gy mijn u min.*

2.

*Treft haer, treft haer min-godinne,
Kan het zijn bestiert dees' Maegd;
Dat zy my dog weder minne,
Tot dat haer mijn tael behaegt:
Ach mijn Cloris ziels-vrindinne,
Waerom weigert gy mijn u min.*

3.

*Ik Plag voor desen hier te quelen,
Met mijn Liefje in 't jeugdig groen,
En om mijne smert te heelen,
Sogt ik mijn Lusjes te voldoen:
Ach mijn Cloris ziels-vrindinne,
Waerom weigert gy mijn u min.*

4.

'k Hoor de Liefde tot mijn spreken,

'k Sie dat mijn Geluk-Zon rijst;
 Droefheid is van my geweken!
 Cloris mijn haer min bewijst!
 Ach mijn Cloris ziels-vriendinne!
 Waerom weigert gy mijn u min.

5.

'k Heb mijn aen u min verbonden,
 Eeuwig zal ik de uwe zijn;
 Mits ik werd door min verslonden:
 Door mijn Rou en minne-pijn,
 Ach mijn Cloris ziels-vriendinne!
 Blaekt eens zuiv're weder min.

Een Nieuw Lied, van een Ruyter en een aerdig Meysje.

Stem: Wy wenschen u geluk ô Vorst.

1.

MYn hert is voor altijd voorzeid,
 Aen een zoo schoone Maegd;
 Die my benam mijn vryigheid,
 Daer zy haer roem op draegt:
 Maer zy is ook met min doorwond,
 Om dat ik kus haer Rodermond,
 Zomtyds, zomtyds, zomtyds.

2.

Mijn Lief die komt dikwils by my,
 Dan zijn wy met ons Tween,

*En zit wat aen mijn Groene zy,
 Veel Kusjes ongemeen:
 Maer haestig moet zy weer na huis,
 Dat is voor ons een droevig kruis!
 Zy gaet, Zy gaet, Zy gaet.*

3.

*Dan hebben wy wel braef gekust,
 Maer dan moet zy weer heen,
 Ons Minnebrand blijft ongeblust,
 Wy moeten zijn te vreen:
 Tot dat nog eens komt die dag,
 Dat men malkander kussen mag,
 Mijn Lief, mijn Lief, mijn Lief.*

4.

*Die hoop die blyft mijn altoos by,
 Dat ik eens Triumpheer;
 Daer was geen blyder dag voor my,
 Als ik kreeg mijn begeer:
 Dan heb 'k in 't wagten geen verdriet,
 Als my maer eens mijn wil geschiet,
 Ik hoop, Ik hoop, Ik hoop.*

5.

*Laet ons dan wagten na die teid,
 Met een geduldig hert;
 Als wy eens eens in goedigheid,
 Quyt raken dese smert:
 Dan blijf ik by u voor altijd,
 Als ik met vreugd mijn Schaepjes weyd,
 In 't groen, In 't groen, In 't groen.*

6.

*Dan leven wy in eer en deugd,
 Als twee getrouwe Lien;
 Wy wenschen dit met alle Vreugd,
 Dat Uur haest mogen zien;
 Dan leven wy regt met malkaer,*

*Als een verliefte vereenigt Paer;
In trou, In trou, In trou.*

***Rouw-Klagt van den Harder Damon, over 't afsterven van zyn
Herderinne Philis.***

Op een aengename Wys.

1.

Wat is 'er meerder vreugde hier te vinden,
Wanneer een Herder met een Herderin?
Te saem vereend spanceeren door de Linden,
En haer verlusten in opregte min:
Geen vreugde op aerde,
Is meer in waerde;
Als Trouw en kuische min,
Van twee vereend van zin.

2.

Maer als d' Dood haer een van Twee komt treffen,
En in den schoot der aerden word geleyt;
Wie kan de groote droefheyd dan beseffen?
Wanneer een Herder raekt zyn Philis quyt:
Hooft Damon sugten,
Met ongenugten:
Zyn Philis die hy mind:
Is door de Dood verslind.

Damon spreekt tot zijn Schapen.

3.

Myn Schapen treurt en weent, met uwen Herder!
 Draegt rouwe om u roem waerde Herderin;
 Die u in 't groen steeds hoeden gints en verder,
 Ia onvermoeyt met hert en Ziel en zin:

Met al haer kragten,
 By dag en nagten,
 Met sorg en Liefde groot,
 Is nu Eylaesie dood!

4.

Zy plagt uw staeg te spysen en te laven:
 Als immers Herderin ooyt heeft gedaen,
 En onder u myn Schaepen steeds te slaven,
 Op dat gy veilig in het Groen sou gaen:

Die uw gekoestert,
 En heeft gevoestert:
 Is door de dood vermand,
 Eylaes geleyt in 't Zand.

5.

Hoe kon de dood ooit zwaerder Rouw doen kleeden?
 Als dat hy door zyn Zeins de levens tyd?
 Van uwen Herderin heeft afgesneden,
 Op 't beste van haer Ieugd en soetigheyd:

ô Wreede slagen!
 Die ik moet dragen:
 Ik mis myn Herderin,
 Die vast stond in myn zin.

6.

Terwyl u Herderin nog lag te Kampen,
 In 't perk al met de vel en bitt're dood?

U Herder was belaeu met ramp op rampen,
Zyn ziele was doe als in groote nood:

Zyn Oogen leeken,
Als water beeken;
Van zilte tranen vloed,
Uit zyn benauwt Gemoed.

7.

't Scheen zyn Gemoed hem niet gerust kon stellen,
Was nagt en dag in Tranen vol van rouw,
Houd op myn ziel en wilt U soo niet quellen!
Schoon dat gy mist u Philis waerde Vrouw:

Wilt niet meer schreyen,
Zy is uyt 't leyen:
Al in de Eeuwigheyt,
En gy hebt hier nog teyt.

8.

Wat sal het treuren myn dan baten kunnen?
Dat ik doen om een Dooden romp en stof?
Laet ik haer staet in 't minste niet misgunnen,
Maer hoe word ik bereyt voor eeuwig Lof?

Laet ik dan minne,
Met hert en Zinne,
Des Heeren Wegen al,
Hier op dit aerdsche dal.

't Vermakelyk buyten Leven der Stad Alkmaar.

Op een aerdige Wys.

1.

AEngename dagen,
Die men in Alkmaer slyt;
Gy kunt een ieder behagen,
Door uwe vrolykheyt:
Daer 't Roosje by de doorne?
Een yder zyn Liefje zie,
Maer gy kunt my niet bekoren,
Want myn Phielis is hier niet.

2.

Vermakelyk avond Uur,
Daer de Koffie en Thee-kan,
Banket en Confituur?
Werd gebruikt van meenig Man,
Daer 't Roosje by de doorne,
Een yder zyn Liefje ziet,
Maer gy kunt my, enz.

3.

Steygert op 't Water,
Langs de vesten van de Stad,
Daer de Visjes in 't Water,
Langes de Golven trat:
Niets kan de Vreugde stooren,

In 't vermakelyk gebiet,
Maer gy kunt my, enz.

4.

De teedere witte Schapen,
Die daer in de weiden gaen;
En droog staen te gapen,
Terwyl men uw ziet gaen:
Daer 't Lammetje zig laet horen,
Met een blyen stem,
Maer gy kunt my, enz.

5.

Helaes nu moet ik scheidel
Van die schone Stad;
Daer ik in korte tyden,
Veel vreugd in heb gehad:
Daer het Roozie by de doorne,
Een yder zijn Liefje ziet,
Daerom so moet ik scheiden,
Want myn Phielis is hier niet.

Een Nieuw Lied.

*Wie 't Goedje trouwt en niet de Maagd,
Die staet bekaeyt en word geplaegt.*

Stem: Wat wert ons al een vreugd, &c.

1.

Vrijers wilt gy wel besinnen,
Gaet niet al te los in 't minnen;
Ziet eerst wat 'er omme gaet,
Hoe het met u Liefste staet.

2.

Of zy Deugdsaem is van leven,
 Of zy Reeden weet te geven:
 Niet te los nog onbedagt,
 Datter niemand om u lagt.

3.

Laet u niet aen Goed verbinden,
 Wilt geen Trouwen onderwinden;
 Met een Duyfje sonder Gal,
 Die elk houd voor half Mal.

4.

Laet veel liever 't Goedje varen,
 Zoek ook wysheyt in het Paren;
 't Goed en doet wel niemant quaet,
 Maer wat is 't een slegte staet.

5.

Als de Man alleen moet waken,
 En beschikken alle saken;
 Als de Vrouw is dom en bot,
 Altyd even mal en Zot.

6.

Zulje op een Maelyd komen,
 Wyse man hoe moet gy schromen;
 Gy hebt u nauwelijks omgedraeyt,
 Of gy vind uw al bekaeyt.

7.

ô Dit kan soo dapper drukken!
 Nog soo vreest gy 't hert sal bukken;
 't Geene dat 'er word Gebaerd,
 Meest al na de Moeders aerd.

8.

Voor gepresen, na gesongen,
 Bonte Ouden, bonte Iongen;
 Wilt gy Leven ongequelt,
 Neemt geen Doedje om haer Geld.

't Geld en kan geen wysheyf geven,
 Wysheyf is de Ziel van 't leven;
 Ziet wel voor u wat gy doet,
 Trouwt geen Zots kap om haer Goed.

Vryagie tusschen een Herder en een Herderin.

Op een aerdige Voys.

1.

*HAer Oogjes blinken als de Son,
 Ik hiet die schoonste wellekom,
 Haer Borsje rond, met Melk en hoon,
 Twee tepelijes kouralen Rood.*

2.

*Haer Tanden witter als Yvoor,
 Haer halsje draegt een Parle snoer:
 Haer voeten teer, maer vlug en snel,
 Die schoonste die behaegt my wel.*

3.

*Haer Roosen rood kouralen Mond,
 Als ik die kus maekt mijn gezond:
 Haer handen zagter als Fluweel,
 Myn alderschoonste Pronk-Juweel.*

4.

*Maer ach mijn zugten is om niet!
 Die schoonste acht mijn klagten niet!
 Zy vlugt voor mijn het Boswaerd in,*

Mijn alderschoonste ziels-vriendin.

5.

*Ik volg haer op staende voet,
Ik voel ontsteken mijn minne-gloet;
Daer zit zy aen een klaer fontein,
Al met haer Schaepjes soo allein.*

6.

*Ik groet u overschoon godin,
Ey toond u Minnaer weder-min!
Daer is op Trouw een Diamant,
Kom rykt mijn maer u Regterhand.*

7.

*Ik neem die Trouw van u dan aen,
Wy zullen zamen ter Bruiloft gaen;
En dat al by die Herders zael,
Hier in dit geurig groene dael.*

Een Nieuw Lied.

Op een schoone Wys.

1.

*KLoris Lief mijn tweede leven,
Waer in heb ik u misdreven?
Dat gy wreed van zin,
U stoort aen mijn min?
Ik zal door die straf nog sneven, sneven, bis.*

2.

*Jonkvrouw gaf ik daer toe reden?
Soo waert gy met regt t'onvreden;*

'k Heb u ten allen teid,
 Mijn hert toegeweid:
 Schuw dan de omstandigheden, heden, bis.
 3.

Lief laet my mijn beed verwinnen,
 En verlaet u straffe zinnen,
 Kom rijkt my u Mond,
 Ey heel dog mijne wond:
 Dan zal ik u regt minnen, minnen, bis.
 4,

Maer die wreede wil niet hooren,
 Zy stopt voor mijn klagt haer oren;
 En lacht met mijn smert,
 Cupido treft geen hert,
 Want mijn zugten gaen verloren, loren, bis.

Jannetjes Afscheyt.

Stem: Wie zag ooit schoonder schone.

1.
 VAer wel ô myn Iannetje!
 Vaer wel in eeuwigheit,
 Ziet hier in 't eind verpletten,
 Een hart vol tederheit;
 Een Hart beklemt door sorgen,
 Waer in steeds lag vetborgen,
 Een tedere minne gloed,
 Door U gevoed.

2.
 Van Vrienden hulp verlaten,

Alom vervolgt ô Pyn!
 Van die my 't onregt haten,
 Moet ik als Balling zijn:
 'k Zal ligt u glansryke Oogen,
 Nooit weer aenschouwen mogen,
 't Lot rukt my van U af,
 ô Wreede straf!

3.

Nooit druk ik meer de Lipjes,
 Soo teder als voorheen:
 'k Zal nimmer op die klipjes,
 Weer stranden, Neen ô neen!
 ô Nectar soete Kusjes!
 Bronaders van myn Lusjes,
 Aen U herdenkt myn hart,
 Helaes, met smart.

4.

Uw Lieve aenminn'ge handjes,
 Daer 't schoon Albast voor bukt,
 d' Aenqueekster van myn bandjes,
 Zijn van my afgerukt:
 'k Zal nooit uw weder vinden,
 Vaer wel dan, mijn Beminde;
 Om wien ik eeuwig quyn,
 ô Wreede Pyn!

Register

A. Pag.

<i>ANnette wil dese Roos aenvaerden.</i>	16
<i>Aerdig wert de kost gewonnen.</i>	49
<i>Als de Nagt-gordynen.</i>	51
<i>Ag wat een droevig naer geval!</i>	75
<i>Aengename Dagen.</i>	88

D.

<i>De winter is voorby gestreken.</i>	32
<i>De schoonheyt van myn ziels vrindin.</i>	80
<i>Donkere kuilen, Nagt Spelonken.</i>	82

E.

<i>Een Kuypertje vol Jaloerzy.</i>	55
------------------------------------	----

G.

<i>Gy die tans gaet met myn ter Jagt.</i>	6
<i>Goeden avond lieve Joosje.</i>	30

H.

<i>ô! Hemel ik bespeur!</i>	33
<i>ô Hemel wat een naer gerugt!</i>	44
<i>Hoe verandert zyn de tyden.</i>	56

<i>Het soet geluit.</i>	79
<i>Haer oogjes blinken als de Son.</i>	91

I.

<i>Ik zeg Mameer en gy moet weten.</i>	12
<i>Ik wandelde also laet.</i>	14
<i>Ik stel my hier ten toon.</i>	72

K.

<i>Komt vrienden al te zamen.</i>	17
<i>Komt vrienden hier in 't ronde.</i>	47
<i>Kloris lief myn tweede leven.</i>	92

L.

<i>Laestmael trok ik uit het Jagen.</i>	10
<i>Laet ons zamen vreugd betonen.</i>	28
<i>Lubee quam myn te minnen.</i>	41

M.

<i>Myn Vyzel is Gestolen.</i>	65
<i>Meysje laet ons, wyl wy beiden.</i>	74
<i>Myn hert is voor altyd verzeid.</i>	83

S.

<i>Seg eens Jonkman.</i>	25
<i>Schoon bruinette u stuurse gemoed.</i>	58

V.

<i>Vrienden luistert altemaal.</i>	37
<i>Vrydags quamen zy in den Haeg.</i>	59
<i>Vriende wilt dit Lied aenhore</i>	61
<i>Vriende luistert na dit Lied.</i>	67
<i>Vryers wilt gy wel besinnen.</i>	89
<i>Vaer wel, ô myn Jannetje.</i>	93

W.

<i>Wat is 't een zwier.</i>	3
<i>Wie gaet hier soo verheugt.</i>	8

<i>Waek susters waek, &c.</i>	13
<i>Waer heen myn ziel, waer heen?</i>	22
<i>Wat is het een vreugd.</i>	23
<i>Wat is 't heerlyk al onder dees', &c.</i>	40
<i>Wat hovaerdy en pragt.</i>	63
<i>Wat ziet men hedendaegs floreren.</i>	69
<i>Wat is 'er meerder vreugde hier te vinden.</i>	85.

EYNDE